

Cel ennuvolat

Els ginys que anem enviant a l'espai, carregats d'aparells tafaners, espies, indiscrets, van descobrint coses de què, ben mirat, potser no n'hauríem de fer res.

Recentment, els científics ens han fet saber l'existència d'un sistema solar semblant al nostre, amb una estrella central i tot de cossos celestes que giren al seu voltant sense atropellar-se. Em sembla recordar que ja ens havia estat anunciat, fa temps, que l'infinit oferia múltiples possibilitats d'aquesta mena. Però ara n'han trobat una que es deixa retratar. Si ho he entès bé, actualment s'ocupen d'establir-hi contacte per ràdio i qui sap si per televisió. Si això darrer prospera i contactem amb planetes que comptin amb televisió, a les generacions futures els espera un *zapping* que farà tremolar les pedres.

El mal gros és la tendència humana de treure's els neulers de sobre i carregar-los al proïsme. I

aquesta ocasió ens la pinten amb cabells per a agafar-s'hi: el rar exemplar marítim pescat a les costes tarragonines, un cefalòpode que és un híbrid de pop i de calamars, amb un ull diferent de l'altre, no pertany a cap espècie coneguda dels científics terrestres. Aleshores, algú ja ha insinuat que el monstre prové d'un altre món, potser a partir d'una forma embrionària caiguda del

cel i desenrotllada en aigües nostres.

Com que es tracta d'una hipòtesi prometedora, un altre savi —o qui sap si un aficionat de molta preparació i confiança—, ha exposat la teoria que potser la sida també procedia del Cosmos, ja que aquí no se n'havien trobat antecedents susceptibles de construir història clínica.

Si això prospera, el sentiment general d'espiritualitat (el poc que en queda) sofrirà un cop de mort. Ens faltaran teulades pròpies per a tirar-hi pedres i escopirem enlaire sense reparar en les conseqüències, perquè la culpa no serà nostra, sinó del cel.

Ben al revés del que hem predicat fins ara, sota la creença que el cel era el refugi i el premi de la bondat ben entesa.

Pere Calders